

Republika e Kosovës
Republika Kosovo-Republic of Kosovo
Kuvendi - Skupština - Assembly

ZAKON Br. 03/L-229

O ZAŠTITI KONKURENCIJE

Skupština Republike Kosovo;

Na osnovu člana 65 (1) Ustava Republike Kosovo,

Usvaja

ZAKON O ZAŠTITI KONKURENCIJE

GLAVA I
OPŠTE ODREDBE

Član 1
Cilj

Ovaj zakon određuje pravila i mere za zaštitu slobodne i efektivne konkurencije na tržištu, ovlašćenja, organizaciju Autoriteta za zaštitu konkurencije kao i postupci za sprovođenje ovog zakona.

Član 2
Oblast sprovođenja

Ovaj zakon se primjenjuje za sve forme, sprečavanje, ograničenja ili zloupotrebe konkurencije od strane preduzeća na teritoriji Kosova, ili van teritorije Kosova, ako ove radnje imaju efekata na Kosovu.

Član 3 Definicije

1. Izrazi upotrebljeni u ovom zakonu imaju sledeće značenje:

1.1. **Sporazum** - svaki sporazum bez obzire na formu, koji je zaključen između preduzeća sa ili bez obavezujuće snage, odluke ili preporuke grupacije preduzeća kao i ustaljenu praksu između samih preduzeća, koja posluju na istom nivou, to jest horizontalni sporazum ili drugih nivoa, to jest vertikalni sporazum trgovine.

1.2. **Koordinirana praksa** - delatnost koja uključuje neformalnu saradnju između dva ili više preduzeća i koja se ne zasniva na zvaničnoj odluci ili sporazumu.

1.3. **OKK** - Autoritet Kosova za konkurenciju, koji će biti osnovan sa ovim zakonom, u daljem tekstu (Autoritet).

1.4. **Javni autoritet** - bilo koji organ, izvršni organ vlade, ministarstvo javni organ, department agenciju, ili druge srodne službe, organe koji vrše izvršnu vlast, zakonodavnu, regulativnu, administrativnu ili sudsku vlast na teritoriji Kosova.

1.5. **Komisija za konkurencije** – (u daljem tekstu: Komisija) - struktura odluke nadležni autoriteta konkurencije.

1.6. **Dominantni položaj** - položaj jednog ili više preduzeća, koja im omogućava da su u stanju da deluju, u smislu ponude ili potražnje, nezavisno od drugih učesnika na tržištu kao: konkurenti, klijenti ili potrošači.

1.7. **Javno preduzeće** - preduzeće u vlasništvu u skladu sa Zakonom za javna preduzeća, ako je preduzeće angažovano u obavljanju privrednih delatnosti.

1.8. **Relevantno tržište** - oblast trgovine u kojoj je konkurentnost ograničena u jednoj geografskoj oblasti, obuhvatajući sve proizvode i usluge koje mogu biti zamenjene a za koje potrošači mogu da se opredele, u što kraćem roku, u slučajevima ograničenja ili zloupotrebama rezultira o povećanja cena na tržištu.

1.9. **Privredni subjekat** - svako fizičko ili pravno lice koje je registrovano i izvršava ekonomske aktivnosti.

1.10. **Distribucija** - davanje robe, besplatno ili uz naknadu.

1.11. **Nabavljač** - bilo koje fizičko ili pravno lice koje nudi robu prodavcu, u skladu sa njegovim trgovačkim aktivnostima ili sa njegovom profesijom.

GLAVA II SPORAZUMI PREDUZEĆA

Član 4 Zabranjeni Sporazum

1. Zabranjuju se svi sporazumi između dva ili više samostalnih preduzeća, odluke donete između društva preduzeća i koordinirane prakse koje imaju za cilj ili mogu značajno uticati na poremećaj konkurencije na određenom tržištu, a posebno sporazumi koji:

1.1. određuju direktan ili indirektan način određuju prodajnu ili kupovnu cenu ili bilo koji drugi uslov u trgovini;

1.2. ograničavaju ili kontrolišu proizvodnju, prodaju, tehnološki razvoj ili pak investicije;

1.3. vrše podelu tržišta ili izvore snabdevanja;

1.4. koriste neravnopravne uslove za slične transakcije sa određenim preduzećima, dovodeći njih u jedan veoma nepovoljni konkurentski položaj;

1.5. uslovljavaju da sklapanje ugovora bude uslovljeno od drugih konkurentnih subjekata, uz postavljanje određenih koja po prirodi ili trgovačkog kotišćenja, nemaju veze sa predmetom takvih ugovora.

2. Sporazum koji se zabranjuju u smislu stava 1. ovog člana i koja se ne isključuju po osnovu člana 5, 6, 7 i 8 ovog zakona, su nevažeće.

GLAVA III ISKLUČENJA I ODOBRENJA

Član 5 Isključenje horizontalnog sporazuma

1. Horizontalni sporazum, posebno sporazumi, koji imaju za predmet ili posledicu koncentraciju specijalizaciju privrednih aktivnosti, istraživanje i razvoj proizvoda ili procesa proizvodnje, zajedničku kupovinu ili prodaju proizvoda iz jednog jedinog izvora, mogu biti izuzeti od zabrane koja je određena, u članu 4. ovog zakona, radi privredne efikasnosti.

2. Sporazum je opravdan sa ekonomskog aspekta, ako su ispunjeni određeni uslovi:

2.1. smanjenje troškove proizvodnje, odnosno distribucije, povećanje produktivnosti, poboljšanje proizvoda ili proizvodnih, podsticanje za naučnim istraživanjem za razvoj i širenje stručnih tehničkih i tehnološkog znanja i profesionalizacija, što racionalno korišćenje izvora proizvodnje, promocija za razvoj malih i srednjih preduzeća;

2.2. pravednije učešće u korist prava od strane potrošača ili samih korisnika;

2.3. osetljivost ne delovanja same konkurentnosti.

Član 6

Isključivanje vertikalnih sporazuma

1. Vertikalni sporazumi se mogu izuzeti iz zabranjenih sporazuma određenih u stavu 4 ovog zakona zbog ekonomske efikasnosti, posebno kada imaju kao objekat ili posledicu :

1.1. ograničavanje prodaje putem direktnih kontakata unutar jedne ekskluzivne teritorije ili pak prema određenoj grupi ekskluzivnih klijenata, rezervisanih samo jednog dobavljača ili za samog jednog distributera koji je ovlašćen od strane dobavljača;

1.2. ograničavanje prodaje proizvoda ka poslednjim korisnicima, koja deluje na prodaju robe na tržište na veliko;

1.3. ograničenja prodaje neovlašćenim distributerima od strane pripadnika distributivnog sistema u kojem preduzeće za snabdevanje, na direktan ili indirektan način, vrše prodaju određenih proizvoda ne ugovorenim, izabranim distributerima prema određenim unapred kriterijumima;

1.4. ograničenja prava distributerima da proda jedan deo kupcima koji ih koriste u proizvodnji proizvoda sličnih onima kao što ih ima dobavljač.

2. Odredbe člana 5 stava 2. ovog zakona primenjuju se i na stav 1. ovog člana.

Član 7

Isključenje licencnog Ugovora

1. Sporazum licencnog ugovora i prodaja prava industrijskog vlasništva mogu biti isključeni od zabranjenih sporazuma koji je određen u članu 4. ovoga zakona, ako:

1.1. sloboda kupovine kupca, koji je licenciran ili ipak drugih preduzeća ne ograničava se bez pravno, i

1.2. konkurentnost na tržištu se ne ograničava, značajno.

2. Ograničenja prema članu 4 ovog Zakona, nisu važeće za kupca ili licenciranog, za sve vreme dok ova ograničenja ne pređu razdoblje kupljenog prava ili prava koje čini predmet licence, posebno kada:

2.1. ako se opravdaju od strane interesa kupca ili onog koji daje licencu zahtevajući što bolje tehničko korišćenje objekta zaštićenog prava;

2.2. utvrđuju obvezu razmene iskustava ili za izdavanje licenci za ne-ekskluzivno pronalazake, za nadogradnju ili primenu istih, s tim da te obveze jesu iste za prodavca i za onog koji je licenciran;

2.3. kao objekat imaju nesuprostasvljanje zaštićenog prava;

2.4. dovode do jedne minimalne upotrebe zaštićenih prava koji je objekat licenci ili do plaćanje jednog minimalnog iznosa tarife za to;

2.5. etiketiraju licenciranih proizvoda, ne isključujući reference proizvođača.

Član 8

Sporazum manje vrednosti

1. Sporazum male vrednosti smatra se, onaj sporazum kada njihovo zajedničko učešće na tržištu nije značajnije i koja ne dovodi u pitanje samu konkurentnost.

2. Kriteriji i uslovi za određivanje sporazuma male vrednosti urediće se podzakonskim aktom Vlade na predlog Autoriteta.

3. Odredbe iz člana 4 ne primenjuju se kada se radi o sporazmima sa iznosima male vrednosti.

Član 9

Aplikacije i izuzeće od isključenja

1. Autoritet može da izvrši jedno izuzeće iz člana 5, 6 i 7 ovog zakona za poseban sporazum, ako:

1.1. je primio zahtev za izuzeće koji je u potpunosti u skladu sa zahtevima člana 9 stava 2 ovog člana;

1.2. je razmatrao je zahtev o kome je reč i izvrši je sve neophodne ranje vezano za ono što je naznačeno, i

1.3. je utvrdio do uslovi za izuzeće od isključenja su ispunjeni.

2. Zahtev za izuzeće mora da sadrži:

- 2.1. imena i adrese registrovanih firmi koje su učestvuju;
 - 2.2. ime, adresu i sve neophodne podatke za kontaktiranje tog fizičkog lica koji je formalno ovlašćen od strane preduzeća učesnice kako bi nji predstavljao vezano za njihovo apliciranje;
 - 2.3. fotokopiju jednog sporazuma;
 - 2.4. jedno detaljnije objašnjenje koji dokazuje da su u potpunosti ispoštovani uslovi za izuzeće.
3. Zahtev mora biti potpun i ne sme da sadrži netačne ili obmanjujuće informacije. Autoritet traži će i dodatne informacije i materijale od strane preduzeća učesnice a ona su dužna da u potpunosti sve neophodne informacije i materijale pružaju.
4. Nakon prijema zahteva za izuzeće, Autoritet će razmotriti zahtev i izvršiti sva neophodna istraživanja vezana za pitanja navedena u zahtevu. Tokom sprovođenja istrage, Autoritet će tražiti komentare od javnosti, a posebno od potrošača i od preduzeća koja su pogođena ovim aktivnostima.
5. Autoritet odbija aplikaciju ako konstatuje da uslovi određeni za isključenje nisu ispunjeni, i u pisanoj formi obaveštava sva preduzeća-učesnike o svojoj utvrđenoj ispunjenosti.
6. Ako Autoritet konstatuje da su ispunjeni uslovi za isključenje, dostaviće svim preduzećima-učesnicama odluku sa kojom se odobruje isključenje. Odluka o isključenju stupa na snagu nakon službenog obaveštavanja od strane Autoriteta sva preduzeća koja učestvuju.
7. Autoritet u odluci u kojoj se odobrava izuzeće može odrediti bilo kakav posebni uslov i/ili obavezu za preduzeća-učesnice,
8. Autoritet u odluci određuje vremenski period trajanja u toku koga izuzeće treba da ostane na snazi, ali ne više od tri (3) godine;
9. Autoritet može, poništiti, promeniti ili postaviti uslove i / ili obaveze u prethodno dozvoljenom izuzeću, ako utvrdi da:
- 9.1. okolnosti vezano za izuzeće su u najvećem delu promenjeni;
 - 9.2. jedno ili više preduzeća učesnice nisu ispoštovale uslove ili obaveze a na kojoj se odnosilo izuzeće;
 - 9.3. izuzeće je izvršeno na bazi netačnih i nepotpunih informacija ili prevarajući dokaza i slično;
 - 9.4. jedno ili više preduzeća su iskoristile isključenost ili pak položaj na tržištu a kao rezultat isključenosti drugih; ili

9.5 sporazum o kome se odnosi isključenje sprovodi se na takav način koji u velikoj meri zloupotrebljava dominantni položaj na tržištu a to proizlazi kao rezultat isključenosti.

GLAVA IV ZLOUPOTREBA DOMINANTNOG POLOŽAJA I OGRANIČAVAJUĆA PRAKSA

Član 10 Konstatacija dominantnog položaja

1. Preduzeće ima dominantan položaj ako, kao dobavljač ili kupac određenih proizvoda ili usluga na tržištu:

1.1. ne podleže slobodnoj konkurenciji na tržištu, ili

1.2. ima značajnu snagu na tržištu u odnosu na svoje postojeće ili potencijalne konkurente, iz tog razloga se posebno uzima u obzir:

1.2.1. njegovo učešće i pozicija na merodavnom tržištu;

1.2.2. njegova finansijska moć;

1.2.3. njegov pristup nabavkama ili tržištima;

1.2.4. njegove veze sa drugim biznisima;

1.2.5. pravne ili činjenične prepreke drugih preduzeća na tržištu;

1.2.6. trenutna ili potencijalna konkurencija sa preduzećima osnovanim unutar ili van Kosova.

2. Jendno preduzeće smatra se dominantnim ili da ima dominantni položaj na tržištu ako ima više od 40% učešća na tržište. Ovo preduzeće ne smatra se dominantnim u slučaju da preduzeće o kome je reč na veoma uverljiv način argumentira da je naloženo stvarnoj konkurenciji ili pak da nema neki dominantan superioran položaj na tržište u odnosu na sa svojim konkurentima, uzimajući u obzir faktore koji su navedeni u podstavu 1.2. ovog stava.

3. Dve ili više samostalnih preduzeća mogu imati dominantan položaj ukoliko, u poređenju sa svojim konkurentima, deluju zajedno na tržištu.

Član 11

Zloupotreba Vladajućeg Položaja

1. Zloupotreba vladajućeg položaja od jednog ili više preduzeća na određenom tržištu je zabranjena, naročito kada:

1.1. na direktan ili indirektan način postavlja ne realnih cena kako kupovnih tako i prodajnih, ili ipak drugih nepravednih cena na tržište;

1.2. ograničavanje proizvodnje, tržišta ili razvoja tehnologije na štetu potrošača;

1.3. o primeni raznih uslova transakcija za iste poslove sa drugim preduzećima, dovođenjem istih u ne favorizirajućem položaju u odnosu na konkurenciju

1.4. sklapanje ugovora, sa nekim uslovima sa ugovorene stranke imaju neke dodatne obaveze;

1.5. postavljanje cena ili drugih uslova, koji imaju za cilj ili posledicu sprečavanje ulaska ili sklanjanjem sa relevantnog tržišta posebnih konkurenata ili jednog njihovog proizvoda;

1.6. odbijanje ulaska jednog drugog preduzeće, davanjem jednog odgovarajućeg poklona, u mrežu ili infrastrukturu preduzeća sa dominantnim položajem, ako ovo odbijanje za korišćenje mreže ili infrastrukture sprečava drugo preduzeće da deluje kao konkurent preduzeću u dominantnom položaju.

Član 12

Rešenje o utvrđivanju zlouporabe vladajućeg položaja

1. Ovlašćeni organ, shodno članu 10 i 11 ovog zakona sa rešenjem o zloupotrebi dominantnog položaja:

1.1. postojanje dominantnog položaja, dejstvo preduzeća putem kojeg se ne poštuje konkurencija na tržištu, i vremenski period takvih aktivnosti;

1.2. zabranjuje svako dalje delovanje preduzeća iz podstava 1.1 ovog člana;

1.3. određuje mere, uslovi i postupci za otklanjanje negativnih efekata takvog delovanja;

1.4. izriče kaznene mere u skladu odredbama ovog zakona.

GLAVA V

KONCENTRACIJA PREDUZEĆA

Član 13

Pojam koncentracije

1. Koncentracija preduzeća se stvara postavljanjem stalne kontrole, putem koje se dobija:
 - 1.1. sjedinjene dva ili više samostalnih preduzeća ili njihovih delova preduzeća;
 - 1.2. direktna ili indirektna kontrola, ili uticaj na dominantan položaj jednog ili više preduzeća ili delova preduzeća, kako sledi:
 - 1.2.1. preuzimanjem najvećeg dela akcija ili jednog njihovog dela;
 - 1.2.2. preuzimanje većine prava glasanja;
 - 1.2.3. na neki drugi način, u skladu sa odredbama zakona koji su na snazi i kao i drugim uredbama.
2. Sticanje kontrole u smislu stava 1. ovoga člana ostvaruje se prenosom prava, ugovora ili drugih sredstava kojima jedan ili više preduzetnika, bilo pojedinačno, ili zajednički, uzimajući u obzir sve pravne i činjenične okolnosti, stiču mogućnost ostvarivanja uticaja dominantne pozicije nad jednim ili više preduzećem na stalnoj osnovi.
3. Stvaranje zajedničkog poduhvata, preduzeća (joint venture) od strane dva ili više nezavisnih preduzeća, koji na trajnijoj osnovi deluje kao nezavisni privredni subjekat, smatrat će se koncentracijom u smislu stava 1. ovoga člana.
4. Vlada, na predlog Autoriteta, posebnog akta utvrđuje proceduru podnošenja zahteva i kriterije za konstatovanje koncentracije.
5. Koncentracija preduzeća u smislu odredbi stava 1 do 3 ovoga člana ne smatra se:
 - 5.1. kupovina akcija jednog preduzeća od strane finansijskih institucija, investicijski fondovi i osiguranje, za preprodaju, za ono vreme za koju ne mogu da odluče odnosno, da glasaju o svojim akcijama pod uslovom da se to izvrši u roku od dvanaest (12) meseci;
 - 5.2. po zahtevu, Autoritet može da produži roki i za još dvanaest (12) meseci ukoliko dokaže operator da njihova prodaja nije mogla da se izvrši u napred navedenom roku;
 - 5.3. kupovina akcije ili delova akcije koji je kao rezultat unutrašnjeg prestrukturiranja preduzeća i ima veze sa zajedničkom kontrolom, sticanje, spajanje, prenos vlasništva;

5.4. kada se kontrola nad preduzećem prenese na stečajnog upravnika ili likvidatora u skladu sa odredbama Zakoih koji su na snazi.

Član 14

Zabranjena koncentracija

Zabranjena je koncentracija prodozeča koja može značajno narušiti tržišnu konkurenciju, a naročito ako ta koncentracija ima za posledica jačanja postojećeg ili stvaranja novog vladajućeg položaja.

Član 15

Obveza obaveštavanja o ostvarivanju koncentracije

1. U cilju izrade odluke koja dozvoljava koncentraciju u skladu sa ovim zakonom, učesnici koncentracije su obavezni da Autoritet podnesu nameru sprovođenja koncentracije ako su na kumulativan način ispunjeni ovi uslovi:

1.1. konstatovani ukupni godišnji prihod svih poduzetnika učesnika, na međunarodnom tržištu, iznosi više od sto (100) miliona evra, shodno finansijskim izveštajima za finansijsku godinu koja je prethodila koncentraciji, i ako je najmanje jedan učesnik ima sedište u Republici Kosova;

1.2. opšti prihodi, za najmanje dva (2) učesnika, usredsređeni na unutrašnjem tržištu Kosova, iznose više od (3) miliona evra, po finansijskim izveštajima što predvode godini usredsređenja

2. Ako do podnošenja obaveštenja za koncentraciju, učesnici koncentracije nemaju zaključen godišnji finansijski izvještaj, kao merodavna godina u postupku procjene koncentracije smatrat će se poslednja godina za koju učesnici koncentracije imaju zaključen godišnji finansijski izveštaj.

3. Prihod ostvaren prodajom roba odnosno pružanjem usluga između grupe preduzetnika, koncerni koji imaju za cilj koncentraciju prihod unutar grupe, ne uzima se kao ukupan zbir prilikom izračunavanja ukupnog godišnjeg prihoda prema stavu 1. ovoga člana.

4. U slučaju koncentracije prema članu 13. stava 1. ovoga zakona, koja se odnosi na spajanje jednog ili više delova preduzeća, nezavisno od njihovog pravnog statusa, računajući prihoda u skladu sa stavom 1. ovog člana, obračunava se samo prihod za one delove preduzeća koji su predmet koncentracije.

5. Dve ili više sporazuma u smislu stavka 4 ovoga člana, koje se sprovede između istih preduzeća, u vremenskom periodu od dve (2) godine, od dana sklapanja zadni sporazuma, smatrat će se jedina koncentracija.

6. Autoritet ocenjuje samo one zahteve o koncentraciji koji su mu podležni za predstavljanje cilja realizacije za koncentraciju na osnovu stava 1 ovog člana.

Član 16

Ukupni Prihod Kreditnih i Drugih Financijskih Institucija

1. Pri oceni zahteva za odobrenje dozvole radi dopuštanja koncentracije, koja uključuje kreditne i druge finansijske institucije, uključujući tu i društva za osiguranje i društva za re-osiguranje kao učesnike koncentracije, ukupni prihod prema članu 15 ovoga zakona, se treba utvrditi prema ukupnom prihodu iz njihovih operativnih aktivnosti iz prethodne godine, koja prethodi koncentraciji.

2. Za kreditne i druge institucije koje pružaju finansijske usluge, ukupan ostvareni prihod iz stava 1. ovoga člana, utvrđuje se posle odbitka poreza koji su direktno povezani sa ovim elementima:

2.1. prihodi od kamata;

2.2. prihodi od prodaje akcija, vrednosnih papira sa interesnom kamatom i drugo, kao i od interesa od samih učesnika;

2.3. dobiti od raznih komisionih prodaja;

2.4. neto dobit o finansijskih operacija;

2.5. ostvareni prihodi od drugih usluga.

3. Za ukupne prihode društava za osiguranje i društava za reosiguranje, kao što je predviđeno usatva 1. ovog člana, se utvrđuje od bruto vrednosti potpisanih premija, koje uključuju sve primljene i plaćene iznose, na osnovu ugovora o osiguranju, sklopljenim od ili u ime društva za osiguranje, uključujući i premije za reosiguranje, posle odbijanja poreza, koji su direktno povezani sa gore navedenim elementima.

Član 17

Obaveštenje za zamere ostvarivanja koncentracije

1. Svaki nameru za sprovođenja koncentracije proizveća shodno članu 13 ovog zakona, učesnici koncentracije obvezni su da obavjeste Autoriteta kada se ispune uslovi iz člana 15 ovoga zakona.

2. U slučaju kada jedno preduzeće preuzme kontrolu ili prevladavajući uticaj nad drugim preduzećima ili delom drugog preduzeća, obavijest za provedbe koncentracije se vrši od strane preduzeća koje je preuzelo kontrolu.

3. U svim drugim slučajevima, svi učesnici koncentracije, za podnošenje obaveštenja za koncentraciju, podnose prijavu u skladu sa njihovim zajedničkim sporazumom.

4. Obaveštenje za nameru izvršenja koncentracije se treba podneti Autoritetu za ocenjivanje nakon zaključenja ugovora kojim se stiče kontrola nad jednim preduzećem

ili delom jednog preduzeća, odnosno posle javnog objavljivanja i pre sprovođenja koncentracije.

5. Bez obzira na stava 4 ovoga člana, učesnici koncentracije mogu i pre zaključenja ugovora odnosno javne objave koncentracije, da dokažu obaveštenje koncentracije stvarna očekivanja da će se stvarno desiti sporazum za ugovor ili objavljivanja koncentracije.

6. Sprovođenje prijavljene koncentracije dopuštena je tek po isteku roka iz člana 20 stava 1 ovoga zakona, odnosno danom dostave rešenja od Autoritet, kojim se koncentracija ocenjuje dopuštenom ili uslovno dopuštenom u smislu člana 20. stavovi 8.1 i 8.2 ovog zakona.

7. Bez obzira na stav 6 ovoga člana, u opravdanim slučajevima, a na zahtev učesnika koncentracije, Autoritet može odlučiti sprovođenje određenih radnji sprovođenja prijavljene koncentracije i pre isteka roka odnosno dostave rešenja iz stavka 6 ovog člana.

8. Pri proceni opravdanosti takvog zahteva, Autorit uzima u obzir sve okolnosti slučaja, a naročito težinu štete koja bi mogla nastupiti učesnicima koncentracije ili trećim stranama, kao i rezultate tržišne konkurencije koji bi mogli nastati koncentracije.

Član 18

Sadržaj obaveštenja za ostvarivanje koncentracije

1. Uz sprovođenja obaveštenja koncentracije iz člana 17. ovoga zakona, preduzeće obavezan je dostaviti:

1.1. originalni dokumenat ili overeni prepis originalnog dokumenta iz kojeg se vidi pravni osnov koncentracije, odnosno overeni prevod na službenim jezicima;

1.2. godišnji finansijski izveštaj učesnika koncentracije za prethodnu finansijsku godinu;

1.3. dokumente i ostale podatke koji proizilaze iz koncentracije prema članu 13 stava 4 ovog zakona.

2. Autoritet može, na zahtjev učesnika koncentracije, u opravdanim slučajevima, odlučiti da ne postoji obveza dostave određenih dokumenata i podataka iz podstava 1.3. stav 1. ovog člana, ako se utvrdi navedeni dokumenti i podatci nisu neophodni.

3. Preduzeće koja podnosi obaveštenju sa namerom sprovođenja koncentracije obavezan je u prijavi navesti ima li obvezu podneti zahtjev bilo kojem drugom autorizovanom organu za ocenu koncentracije izvan teritorije Republike Kosova, ili ako je već takav zahtev podnesen van zemlje.

4. Bez obzira na odredbi iz stava 1 ovoga člana, u sučaju kada Autoritet u skraćenom postupku treba proceniti namere sprovođenja koncentracije, onda preduzeće podnosi

prijavu koncentracije Autoritet kratkako opis prijave o koncentraciji. Skraćeni postupak ocene namere sprovođenja koncentracije vodi se naročito u slučajevima kad:

- 4.1. kada nijedan od učesnika koncentracije ne deluje na istom merodavnom tržištu u proizvodnom i geografskom smislu i gde među njima nema horizontalnog sporazuma, ili kada nijedan od učesnika ne deluje na tržištu na kojem progres i pad u odnosu na tržište na kojem deluje drugi učesnik koncentracije nema vertikalne povezanosti;
 - 4.2. kada dva ili više učesnika koncentracije deluju na istom merodavnom tržištu u proizvodnom i geografskom smislu, ali njihov zajednički tržišni deo ne prelazi petnaest (15%) posto, i kada jedan ili više učesnika koncentracije deluju na tržištu na kojem progres i pad imaju uticaj na drugog učesnika koncentracije, ali njihove zajedničke akcije ne prelaze petnaest (25 %) posto .
 - 4.3. kada jedan od učesnika koncentracije stiče samostalno kontrolu nad preduzećem nad kojim već ima zajedničku kontrolu, ili
 - 4.4. u slučajevima kada dva ili više proizvođača stiču kontrolu nad zajedničkim poduhvatom (*joint venture*), koji nema značajnijih aktivnosti u Republici Kosovo, ili kada se takve značajnije aktivnosti ne predviđaju u razumno vrijeme.
5. Bez obzira na stava 4 ovoga članka, Autoritet može zahtevati puno obaveštenje za koncentraciju kao što je predviđeno u stavu 1 ovog člana, od preduzeća koje predstavi obaveštenje za cilj sprovođenja koncentracije ako oceni da postoji uticaj za negativne efekte te koncentracije na konkurentnost tržišta, i u tom slučaju se neće voditi skraćeni postupak za njeno ocenjivanje.
6. Dan prijema punog obaveštenja za koncentraciju se smatra dan kada je Autoritet primio sve dokumente i podatke iz stava 1, 2, i 3 iz ovog člana, za šta Autoritet daje podnosiocu jednu potvrdu.

Član 19

Postupak ocene dopuštenosti koncentracije

1. Autoritet će pokrenuti postupak ocene dopuštenosti koncentracije po prijemu potpune obaveštenje iz članka 18 stava 6 ovog zakona.
2. Prilikom ocene dopuštenosti-odobrenja koncentracije, Autoritet će utvrditi njegove efekte na tržišnu konkurentnost te moguće prepreke pristupu tržištima, a naročito u slučajevima kada se koncentracijom stvara novi ili jača postojeći vladajući položaj učesnika koncentracije.
3. Pri procene efekata učinaka koncentracije iz stava 2 ovoga člana, Autoritet utvrđuje na poseban način:
 - 3.1. strukturu merodavnog tržišta, postojeće i moguće buduće konkurente na merodavnom tržištu na teritoriju Republike Kosovo ili van nje, strukturu i izbor

ponude i potražnje na tržištu te njihove trendove, cene, opasnosti, ekonomske, pravne i ostale prepreke pristupu ili izlasku sa tržišta;

3.2. položaj, tržišno učešće i ekonomsku i finansijsku moć preduzeća na merodavnom tržištu, stepen konkurentnosti učesnika koncentracije, moguće promene njihovog poslovanja i alternativni izvori nabavke za kupce koji nastaju kao posledica koncentracije;

3.3. efekti koncentracije na druga preduzeća ili na potrošače, kraći putevi distribucije, sniženje troškova transporta, specijalizacija u procesu proizvodnje, tehnološke inovacije, sniženje cena proizvodnje i održavanja, kao i druge prednosti koje direktno proizilaze iz sprovođenja koncentracije.

4. Autoritet treba da traži od preduzeća koje je podnelo prijavu svu prateću dokumentaciju koju smatra bitnom za utvrđivanje činjeničnog stanja prema stava 3 ovoga člana, a podnosioci prijave odnosno učesnici koncentracije mogu Autoritetu dostaviti i drugu dokumentaciju i druge relevantne podatke koje smatraju bitnim za procenu radi dopuštanja centralizacije imajući u obzir da teret dokazivanja postojanja pozitivnih efekata pada na učesnike centralizacije.

5. Po prijemu obaveštenja, za namere sprovođenje koncentracije iz člana 18 stava 6. ovoga zakona, Autoritet u skladu sa članom 30. podstavovi 1.1 i 1.2 ovog zakona, na svojoj ueb stranici, objavljuje javni poziv svim zainteresovanim strankama, za dostavljanje primedbi i davanju mišljenja o sprovođenju koncentraciji tako da podaci doprineli boljem objašnjenju o stanju na merodavnim tržištima.

6. Javni poziv iz stava 5 ovoga člana sadrži:

6.1. naziv delatnosti koje u Republici Kosovo obavljaju učesnici koncentracije;

6.2. efekti koncentracije na tržište Republike Kosovo;

6.3. poziv svim preduzećima, profesionalnim udruženjima, udruženjima poslodavaca, udruženjima za zaštitu potrošača, i ostalim licima koji nisu stranke u postupku, odnosno konkurenti učesnika koncentracije, ali za koje se može pretpostaviti da imaju znanja o odnosima na određenim tržištima, kako bi dostavili svoje primedbe, stavove i mišljenja vezane za moguće efekte centralizacije na njihovo poslovanje, koji rade na tržištima na koje će koncentracija imati efekta, kao i preduzeća koja rade na progresu, padu ili u okolnim tržištima, na kojim koncentracija u pitanju može imati efekta, i

6.4. rok za dostavu primedbi, stavova i mišljenja, koji ne može biti duži od petnaest (15) dana.

7. Ako tokom postupka ocene koncentracije Autoritet primi jednu ili više novih obaveštenja za objektiv sprovođenja koncentraciju u kojoj isto preduzeće stiče kontrolu ili ostvaruje dominantnu poziciju, Autoritet može odobriti sve prijave sa jednom koncentracijom voditi jedan postupak i doneti jedno odluku ako smatra da je data procedura prikladno i ekonomičnija.

8. Rok za procjenu koncentracije iz člana 20. stava 1 i 3 ovoga zakona u tom slučaju počinje teći od trenutka davanja potvrde o potpunosti obaveštenja poslednje prijavljene namere koncentracije u smislu člana 18 stava 6 ovoga zakona.

Član 20

Potvrda o dopuštenosti koncentracije i rešenja o proceni koncentracije

1. Ako Autoritet na osnovu dokumenata i podataka dostavljenih uz obaveštenja o sprovođenju koncentracije, ili na osnovu postojećih informacija na osnovu člana 17 ovog zakona proceni da nije reč o zabranjenoj koncentraciji u skladu sa odredbama člana 14 ovoga zakona, i ako u roku od trideset (30) dana od dana prijema potpune informacije o koncentraciji shodno odredbama člana 36 ovog zakona ne donese zaključak o pokretanju postupka procene koncentracije, smatra se da je koncentracija dozvoljena.

2. Na pisani zahtev učesnika koncentracije, iz stava 1. ovoga člana, Autoritet daje potvrdu da je koncentracija dozvoljena.

3. Ako Autoritet, na osnovu dokaza dostavljenih uz obaveštenje namere izvršenja koncentracije, u skladu sa članom 17 ovog zakona, odnosno na osnovu drugih raspoloživih podataka i saznanja oceni da bi sprovođenje koncentracije moglo imati značajan uticaj na konkurentnost na merodavnom tržištu, naročito ako se tom koncentracijom stvara nova dominantna pozicija ili se jača postojeći vladajući položaj učesnika koncentracije u smislu članka 14 ovoga zakona, Autoritet treba doneti zaključak o pokretanju postupka procene da se dopusti centralizacija.

4. Ako tokom postupka procene koncentracije, Autoriteti utvrde da se koncentracija može odobriti samo uz ispunjavanje određenih mera i uslova, shodno odredbi člana 45 ovoga zakona, bez zakašnjenja će dostaviti obaveštenje preduzeću podnosiocu prijave, koji je obavezna, da u roku od trideset (30) dana od dana prijema obaveštenja, da predloži odgovarajuće mere praćenja poslovanja i/ili strukturne mere, i uslove kojima bi se trebali otkloniti negativni efekti koncentracije.

5. Mere i uslove iz stava 4 ovoga člana podnosioc obaveštenja- preduzeće može predložiti i ranije, pa i u samoj prijavi uz navođenje dokaza i cilja za realizaciju koncentracije.

6. Autoritet, u skladu sa stavom 4 ovoga člana, u celosti ili delimično prihvati mere, uslove i rokove predložene od strane preduzeća koje je pripremilo obaveštenje za koncentracije, ako konstatuje da su iste dovoljne za otklanjanje negativnih efekata date centralizacije na konkurentnost tržišta.

7. Ukoliko Autoriteti ne prihvati ili samo delimično prihvati mere, uslove i rokove predložene od učesnika koncentracije, ovlašćena je sama da određuje mere i postupe i druge mere praćenja poslovanja i/ili strukturne mere, te uslove i rokove za njihovo ispunjenje.

8. Autoritet u roku od šesdeset (60) dana od donošenja zaključka o pokretanju postupka iz stava 3 ovog člana, će doneti odluku:

8.1. kojim se koncentracija procenjuje dopuštenom;

8.2. kojim se procenjuje dopuštena koncentracija ako se ispune određene mere i uslovi u rokovima koje odredi Autoritet;

8.3. kojim procenjuje i smatra koncentraciju zabranjenim.

9. U slučaju iz stava 8 podstava 8.2 ovoga člana, učesnici koncentracije mogu preduzeti mere sprovođenja od dana prijema odluka kojim se omogućuje uslovna koncentracija.

10. Ako učesnici u koncentraciji ne ispune uslove i mere u rokovima određenim u odluku, Autoritet će zavisno od utvrđivanja razloga neispunjenja, ukinuti ili izmeniti odluku o uslovno dopuštenoj koncentraciji u skladu sa članom 21. ovog zakona.

Član 21

Ukidanje i izmena rešenja o koncentraciji

1. Autoritet može po službenoj dužnosti ili na zahtev učesnika koncentracije ukinuti rešenje u skladu sa članom 20 ovoga zakona, u sledećim slučajevima:

1.1. ako je rešenje bilo doneseno na osnovu netačnih ili neistinitih informacija koji su imali ključnu ulogu za njegovo donošenje, i

1.2. ako bilo koji od učesnika koncentracije nije ispunio mere i uslove u rokovima određenim rešenjem Autoriteta.

2. U rešenju u skladu paragrafin 1. podstav 1.1. ovog člana nadležni Autoriteta odlučuje o ukidanju rešenja u skladu sa članom 14 ovoga zakona, i određuje mere, uslove i rokove učesnicima koncentraciji za ponovno uspostavljanje efektivne konkurentnosti na tržištu.

3. Autoritet po službenoj dužnosti ili na zahtev učesnika koncentracije izmeniti rešenje iz člana 20 ovoga zakona kada subjekti ne mogu ispuniti neki od uslova ili ih ne mogu ispuniti u određenim rokovima, zbog okolnosti koje se nisu mogle predvideti niti izbeći i koje ne zavise o volji subjekata, te u izmenjenom rešenju odrediti nove mere, uvete i rokove za ponovno formiranje efektne tržišne konkurencije.

Član 22

Mere nakon ostvarivanja nedopuštene koncentracije

1. Autoritet po službenoj dužnosti posebnim rešenjem određuje neophodne mere praćenja poslovanja ili strukturne mere potrebne za ponovnu uspostavu tržišne konkurentnosti na merodavnom tržištu, te određuje rokove za njihovo izvršenje u slučajevima kada je:

- 1.1. predmetna koncentracija realizuje se protivno rešenju Autoriteta kojim se ona procenjuje zabranjenom u smislu člana 20. podstav 8.3. ovoga zakona, ili
 - 1.2. koncentracija se realizuje, bez podnošenja obvezne prijave namere koncentracije iz člana 17 ovoga zakona.
2. Posebnim odlukom iz stavka 1 ovoga člana, Autoriteta naročito može:
- 2.1. naložiti prodaju ili prenos stečenih deonica ili poslovnih delova;
 - 2.2. da zabrani ili ograniči ostvarivanje prava glasa vezanog uz deonice ili delova u preduzećima - učesnicima koncentracije i narediti prestanak zajedničkog pothvata (*joint venture*) ili drugih oblika sticanja kontrole iz člana 13 ovoga zakona koji dovode do nedopuštene koncentracije.
3. Sa odlukom iz stava 1 ovoga člana Autoritet izriče i kaznenu meru u skladu sa odredbama ovoga zakona.

GLAVA VI STRUČNA MIŠLJENJA AUTORITETA

Član 23 Davanje stručnih mišljenja

1. Autoritet, na zahtev Skupštine Kosova, Vlade Republike Kosovo, centralnih organa javne administracije, pravnih lica sa javnim ovlašćenjima i lokalnih organa, daje profesionalna mišljenja za zakone, uredbe i druge propise koji značajno utiču na tržišnu konkurenciju.
2. Autoriteta može nadležnim organima iz stava 1 ovoga člana davati mišljenja osklađenosti važećih zakona i drugih propisa s ovim zakonom, donositi mišljenja kojima se potstiče, promovise znanje o tržišnoj konkurenciji, odnosno podiže veći nivo svesti i samosvesti i informiranosti o ulozi zakona i politiku prava iz tržišne konkurencije, kao i donositi stručna mišljenja i stručne stavove o rešenjima i razvoju komparativne prakse iz područja prava i politike tržišne konkurentnosti.

GLAVA VII AUTORITET KONKURENCIJE NA KOSOVU

Član 24 Osnivanje, funkcionisanje i organizacija

1. Autoritet Konkurencije Kosova je javna institucija, samostalana u izvršavanju svojih poslova dređenih ovim zakonom i za svoj rad je odgovorna Skupštini Republike Kosovo.
2. Organ je pravno lice i sa sedištem u Prištini.
3. U radu Autoriteta je zabranjen svaki oblik uticaja koji može ugroziti njegovu samostalnost i nepristrasnost.
4. Unutrašnja struktura i način rada, kao i druga značajna pitanja o radu Autoriteta, uređuju se Statutom, kojeg predlaže Autoritet za konkurenciju, dok ga usvaja Skupština Kosova
5. Finansiranje Autoriteta za izvršavanje poslova iz svog delokruga rada će se obezbediti iz izdvojenih sredstava iz budžeta Republike Kosovo.
6. Kaznene mere, kazne koje izriče Autoritet su prohodi koji se deponuju u budžetu Republike Kosova.

Član 25 Komisija za zaštitu konkurencije

1. Komisija za zaštitu potrošača je organ koje upravlja radom Autoriteta., a sastoji se od pet (5) članova, od kojih je jedan predsednik Komisije.
2. Autoritet za konkurenciju zastupa predsednik komisije. U slučaju odsutnosti predsednika, Autoritet se zastupa od zamenika predsednika, ili od strane drugog ovlašćenog od Komisije.
3. Predsednik Komisije organizuje rukovodi i upravlja sa poslovima Autoriteta i odgovoran je profesionalni rad samog Autoriteta.
4. Predsednika, i ostale članovi komisije, bira Vlada preko objavljenog konkursa, i iste dostavlja Skupštini Kosova za imenovanje.

Član 26
Uslovi koje treba da se ispune da bi se birao kao član komisije

1. Član Komisije treba da bude državljanin Republike Kosovo, koji ima visoku stručnu spremu iz oblasti prava, ekonomije ili ekvivalentnog smera, i da ima najmanje sedam (7) godina radnog iskustva u profesiji.
2. Predsednik, i članovi komisije, imenuju se na jednom mandatu od pet (5) godina, i mogu biti ponovno imenovani samo za još jedan mandat, na predlog Vlade.
3. Nijedno lice ne može da se imenuje ili da bude kao član Komisije ako on/ona:
 - 3.1. ima vlasničkih interesa ili ima zasnivan radni odnos ili je pod ugovorom u nekom prduzeću ili u nekom udruženju privrednika koja je sa sedištem na Kosovu;
 - 3.2. je član ili je godinu dana ranije bio član nekog rukovodećeg odbora ili je nadzorni organ u nekom preduzeću ili u nekom udruženju privrednika koja su naznačena u stavu 3. podstava 3.1 ovog člana a gde mi moglo do konflikt interesa;
 - 3.3. osuđen je od strane nadležnog suda za krivično delo, i osuđen kaznom više od šest (6) meseci;

Član 27
Razrešenje predsednika i članova Komisije

1. Skupština, na predlog Vlade, razrešava predsednika ili člana Komisije pre isteka mandata, ako:
 - 1.1. podnosi ostavku;
 - 1.2. kažnjava se za krivično delo;
 - 1.3. nije u fizičkom ili mentalnom stanju da obavlja dužnosti više od tri (3) meseci, i da nema mogućnosti da pruža lekarski dokaz da će biti u stanju da nastavlja obavljanjem zadataka unutar dodatnog perioda od tri (3) meseca.
 - 1.4. u obavljanju svojih zadataka krši odredbe iz člana 26. ovog Zakona.

Član 28
Zadaci i odgovornosti komisije

1. Komisija ima ove zadatke i obaveze:
 - 1.1. predlaže usvajanje podzakonskih akata na osnovu odredbi ovog zakona;

- 1.2. donosi odluke sa kojima Autoritet inicira i rukovodi procesom za utvrđivanje neurednosti u konkurenciji;
 - 1.3. izriče kaznene mere za povrede zakona,
 - 1.4. utvrđuje rokove i načine izvršenja istih;
 - 1.5. okončava postupke i utvrđuje mere, uslove i rokove za ponovno uspostavljanje efikasne konkurencije tržišta;
 - 1.6. donosi odluku na osnovu koje autoritet podnosi zahtev nadležnom sudu za izdavanje naloga da bez prethodne najave vodi istragu u sedište ili u ostalim objektima, otvorenim depoima i prevoznim sredstvima, da pregleda lične isprave i druge stvari koje se tamo nalaze kao i zapečaćenje olovom i privremenu stvari koje se istražuju po osnovu člana 40 stav 1. i člana 42. ovog zakona;
 - 1.7. aktivno promoviše saznanja o konkurentnosti na tržištu, odnosno povećava nivo svesti i informisanja o ulozi potike tržišne konkurentnosti;
 - 1.8. daje mišljenja o usaglašenosti sa ovim zakonom pojedinih nacrti zakona i drugih pravilnika;
 - 1.9. određuje bazu, i način metodologije o istraživanju konkurentnosti na tržištu;
 - 1.10. utvrđuje pravila i mere za zaštitu tržišne konkurencije,
 - 1.11. na zahtev Skupštine, Vlade kao i centralnih i lokalnih organa javne uprave daje stručna mišljenja o pitanjima vezanim za oblast politike i prava tržišne konkurencije;
 - 1.12. saraduje sa međunarodnim telima, ovlašćenim za polje tržišne konkurencije, kao i sa međunarodnim organizacijama i institucijama, vezano za ispunjenje međunarodnih obaveza Republike Kosovo, koje su prenete u kompetencije Autoriteta;
 - 1.13. priprema godišnji Izveštaj o radu Autoriteta koji podnosi Skupštini Kosova najkasnije do 31. marta tekuće godine.
2. Predsednik i članovi komisije dužni su da se ponašaju na takav način kako ne bi oštetili reputaciju Autoriteta. vezano za proces donošenja odluka.

Član 29

Način odlučivanja

1. Kvorum za sastanke Komisije čine najmanje tri (3) člana Komisije.
2. Odluke na sastanku komisije donose se sa najmanje tri (3) afirmativna glasa.

Član 30
Uprava autoriteta, organizovanje, zadaci i odgovornosti

Funkcionalno organizovanje uprave autoriteta, zadaci i odgovornosti utvrđuju se Statutom autoriteta u skladu sa članom 24. stav 4. ovog Zakona.

Član 31
Sukob interesa

1. Zvaničnici Autoriteta ne mogu biti članovi uprava ili nadzornih odbora te upravnih veća preduzeća, ili bilo kojih drugih oblika interesnog udruživanja, koja bi mogla uticati na njihovu nepristranost u vođenju postupaka koji su odgovornosti Autorita.

2. Iznuzetno od odredbe stava 1. ovoga člana, dozvoljeno je članstvo i učestvovanje u naučnim institutima, raznim udruženjima, asocijacijama i projektima, pod uslovom da to ne utiče na nepristranost u vođenju postupaka.

GLAVA VIII
SPROVOĐENJE PROCEDURE OD STRANE AUTORITETA

Član 32

Autoritet, u obavljanju svoje funkcije, primenjuje odredbe Zakona o administrativnim procedurama, osim u slučajevima kada ovaj zakon predviđa drugačije.

Član 33
Stranke u postupku

1. Status stranke u proceduri imaju preduzeća protiv kojih Autoritet sprovodi postupak koja je u njenoj nadležnosti kao i preduzeća koja učestvuju u koncentraciji.

2. Predlagač-podnosioc inicijative za početak procedure po osnovu člana 34 ovog zakona nema status stranke u proceduri.

3. Lice, stranka koja misli da se u proceduri odlučuje o njihovim interesnim pravima, međutim, kada nema status stranke u proceduri, može pismenim putem da se obrati Autoritetu da prihvati i primeni, štiti njegova prava u samoj proceduri koje je podnosio iniciator na osnovu člana 34 ovog zakona, poduslovom da može da argumentuje povredu njegovog interesa.

4. Autoritet za primenu stava 3 iz ovog člana, zaključkom odlučuje u roku od trideset (30) dana od dana prijema zahteva.

5. Protiv ovog zaključka nije dopuštena žalba, ali uz pismeni zahtev optužbe može se pokrenuti upravni spor pred nadležnom sudom Republike Kosovo.

Član 34 **Inicijativa za pokretanje postupka**

1. Inicijativu za pokretanje postupka koji je u nadležnosti Autoriteta, u obliku pisanog zahteva, predloga, ili nekog drugog podneska u kratkoj pisanoj formi, može podneti svaka pravna ili fizička osoba, profesionalno udruženje, ili neko ekonomsko, privredno udruženje, odnosno Privredna komora preduzeća, udruženje potrošača, Vlada Republike Kosova, organi državne centralne i lokalne administracije.

2. Inicijativa iz stavka 1 ovoga člana sadrži:

2.1. naziv i sedište pravne osobe, ime, prezime i mesto prebivališta za fizičko lice koja je podneo prijavu;

2.2. sa jasnim i naznakama iz koga može jasno da se odredi protiv koga je pokrenuta inicijativa;

2.3. opis faktičkog stanja, okolnosti koje su uzrok da se pokrene inicijativa;

2.4. lične podatke, dokumenta i drugih podataka sa kojima raspolaže podnosilac inicijative, koja dopunjuju podnosenu prijavu po podstavu 2.3. od ovog stava.

3. Ako inicijativa koja je naznačena u stavu 1. ovoga člana sadrži podatke ko je podnositelj smatra poslovnom tajnom, onda je on obavezan to da naznači i za to navodi-naznači pravnu osnovu.

4. Podnosioc inicijative može pisanim putem zatražiti od Autoriteta dostavu obaveštenja o fakatičnom i činjeničnom stanju utvrđenim činjenicama u postupku iz člana 45 ovoga zakona u skraćenom obliku, i može zatražiti saslušanje u postupku u svojstvu svedoka. U tom slučaju, Autoritete će prihvatiti zahtev podnosioca.

5. Podnosioc inicijative može tražiti od Autoritete zaštitu identiteta. Autoritet će prihvatiti zahtev, ako ocieni da za to postoje opravdani razlozi. U tom slučaju, podnosiocu neće se davati obaveštenje u pismenoj formi iz stava 4 ovoga člana.

Član 35

Pokretanje procedure

1. Postupak utvrđivanja zabranjenih sporazuma iz člana 4. ovoga zakona, kao i procedura o pokretanju postupka za utvrđivanje zlouporebe dominantnog položaja iz člana 12 ovoga zakona, Autoritete pokreće po službenoj dužnosti.

2. Postupak procene dopuštenosti koncentracije po pravilu pokreće na osnovu prijave učesnika koncentracije u smislu člana 17 ovoga zakona. Autoritete može pokrenuti postupak procene koncentracija po službenoj dužnosti i ako učesnici ne prijave koncentraciju u smislu člana 15 ovoga zakona, u slučaju ukidanja ili izmene rešenja o koncentraciji u smislu člana 21 ovoga zakona, te u slučajevima određivanja mera nakon sprovođenja nedopuštene koncentracije iz člana 22 ovoga zakona.

3. Postupci iz stavaka 1 i 2 ovoga člana smatraju se pokrenutim danom donošenja zaključka o pokretanju postupka shodno članu 35 ovoga zakona.

4. Ako proceni da se inicijativa iz člana 34 ovoga zakona odnosi na postupanje koje ima neznatan učinak, uticaj, na tržišnu konkurenciju na određenom merodavnom tržištu, Autoritete će doneti zaključak kojim utvrđuje da ne postoji javni interes za pokretanje postupka i isti dostaviti podnosiocu zahteva.

5. Ako Autoritete na osnovu inicijative iz člana 34 ovoga zakona za vreme prethodnog ispitivanja stanja za relevantno tržište u smislu člana 34 podstav 2.1 i 2.2 ne nalazi argumente za pokretanje postupka u smislu odredaba ovoga zakona, odgovoran je da posle utvrđivanja stanje na relevantnom tržištu, najkasnije u roku od deset (10) meseci od datuma prijema inicijative pokretanje postupka, da donosi zaključak i da istog dostavlja podnosiocu inicijative iz člana 34 ovoga zakona.

6. Protiv zaključka iz stava 4 i 5 ovog člana nije dozvoljena žalba, ali nezadovoljna stranka može da pokrene optužni upravni spor pred nadežnim sudom Republike Kosovo.

7. Autoritete sa zaključkom iz stava 4. i 5 ovoga člana dužan je navesti razloge zbog kojih nema javni interes za pokretanje postupka, odnosno, iako se nema uslova za pokretanje postupka, tako da ne postoji obveza Autoritete da procenjuje i opravda svaki predlog podnosiocu svakom posebno.

Član 36

Zaključak o pokretanju postupka

1. Zaključak o pokretanju postupka na osnovu odredbi ovoga zakona naročito sadrži:

1.1. broj predmeta na koji se odnosi zaključak;

1.2. odredbe ovoga zakona, na osnovu čega, kojih se pokreće postupak;

1.3. opis činjeničnog stanja, prakse ili okolnosti koje su razlog-razlozi za pokretanje postupka;

1.4. zahtev za dostavom podataka i dokumentacije u smislu člana 38 ovoga zakona.

2. Protiv zaključka o pokretanju postupka iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba niti je dozvoljena tužba o pokretanju upravnog spora pred Nadležnim Sudom Republike Kosova.

Član 37

Informisanje, prava i obaveze stranke

1. Jedan Primerak zaključka o pokretanju postupka iz članka 35 ovoga zakona Autoritete dostavlja osobi protiv koje je postupak pokrenut, odnosno, podnosiocu prijave koncentracije, osim podataka koji sesmatraju poslovnom tajnom, u smislu članka 50 ovoga zakona.

2. Stranka protiv koje je pokrenut postupak dostavlja svoje komentare-prigovor u roku koji odredi Autoritete. Taj rok se određuje za svaki slučaj pojedinačno, a ne može biti duži od trideset (30) dana.

3. U datom roku, stranka protiv koje je pokrenut postupak dužna je dostaviti Autoritetu i, tražene komentare, te i ostale podatke i dokumentaciju a koji se odnose na predmet postupka.

4. Bez obzira od stava 2 i 3 ovoga člana, stranka protiv koje je pokrenut postupak može iz opravdanih razloga tražiti produženje roka za dostavu komentara. Autoritete može odobriti produženje roka ali ne duže od trideset (30) dana.

5. Ako stranka protiv koje je postupak pokrenut ne postupi po zahevu i u rokovima koje odredi Autoritet, ili ako izjavi da nije u mogućnosti postupiti po zahtjevu, Autoritet će konstaovati činjenice i relevantne okolnosti za postupak utvrditi po službenoj dužnosti, na osnovu vlastitih saznanja, raspoloživih podataka i dokumentacije sa kojima poseduje, te će bez odgađanja stranci protiv koje je pokrenut postupak dostaviti Obaveštenja o prethodnoj utvrđenih činjenicama u postupku iz člana 45 ovoga zakona, a potom zakazati sednicu za usmenu raspravu.

6. Ako je postupak pokrenut na osnovu inicijative iz članka 34 ovoga zakona Autoritete, podnosiocu inicijative ne dostavlja zaključak iz člana 36 ovoga zakona, već ga o pokretanju postupka stranku obaveštava dopisom.

Član 38

Prikupljanje podataka

1. Autoritet je ovlašćen da u pismenoj formi:

- 1.1. da zahteva od stranke u postupku, kao i od drugih privredni subjekti udruženja preduzeća, udruženja potrošača, tela državne uprave i državnih i lokalnih organa samoupravnih jedinica, sa svim potrebnim podacima, komentare u pisanoj formi ili usmenih izjava te sve to dostaviti na uvid;
 - 1.2. da traži od stranaka u postupku da im se omogući neposredan pregled u svim poslovnim prostorijama, u svim pokretnim i nepokretnim imovinama, poslovnim knjigama, kao i u bazu podataka i drugih dokumenata.
 - 1.3. da traži od stranaka u proceduri za izvršenje i drugih radnji koje smatra da su neophodne radi utvrđivanja i neophodnih relevantnih činjenica.
2. Zahtev koji se odnosi iz stava 1 ovog člana treba da ispuni pravni osnov, predmet i cilj zahteva, vreme za njegovo sprovođenje, kao i obaveštavanje stranaka u proceduri, kako onih pravnih tako i onih fizičkih lica a koje se odnose na stav 1 ovog člana, ako ne postupaju po zahtevu, onda će im se izrećena kazna, u skladu sa ovim zakonom.
 3. Ako stranke u postupku kao i pravna i fizička lica iz stava 1 ovog člana ne ponašaju se-ne odazivaju se po zahtevu, Autoritet u svojoj odluci treba da naznači povrdu ovog zakona i da im izriče kazne shodno odredbama ovog zakona. Protiv ovog rešenja nije dozvoljena žalba , ali privatnom tužbom može da se pokrene administrativni postupak pri nadležnom sudu Republike Kosovo.
 4. Kada podatci i dokumentacija iz stavka 1 ovoga člana sadrže poslovnu tajnu, stranke u postupku i druga pravna i fizička lica iz stavka 1 ovoga člana, obavezni su Autoritetu dostaviti dopis, uz valjano obrazloženje, i nazančiti što se smatra poslovnom tajnom.
 5. U slučajevima iz stava 4 ovoga člana, stranka u postupku i druge pravne i fizičke osobe iz stavka 1 ovoga članka, su obavezne Autoriteta dostaviti i primerak poslovne dokumentacije koja ne sadrži poslovne tajne.
 6. Ako stranka u postupku ili druga pravna ili fizička lica iz stava 1 ovoga člana ne postupe niti po ponovljenom zahtevu, Autoritet će smatrati da takav dopis i/ili poslovna dokumentacija ne sadrži poslovne tajne.
 7. Ako stranka u postupku ili druga pravna ili fizička osoba iz stavka 1 ovoga članka ne dostavi podatke i dokumentaciju iz stavka 1 ovoga članka, Autoritet će pri utvrđivanju činjenica ocijeniti značenje propuštanja o ne dostavljanju podataka i dokumentacije i shodno tome utvrditi relevantne činjenice.

Član 39

Nenajavljena kontrola poslovnih i drugih objekata

1. Pre izvršenje nenajavljene kontrole poslovnih prostorija, otvorenih magacina, skladišnih prostora, transportnih sredstava, Autoritet će tražiti od Okružnog suda da donosi nalog sa kojom ovlašćuje članove Autoriteta da ulaze bez prethodnu najavu ili neke posebne dozvole, u prostoru i u svakom drugom posedu i na nekom drugom mestu

preduzeća koji se koristi za obavljanje poslovne delatnosti, a posebno ako postoji bojaznost skrivanja ili uništenja dokaza.

2. U slučaju kada postoji osnovana sumnja da postoji opasnost uklanjanja ili izmjene dokaza koji se nalaze kod stranaka u postupku, ovlašteni članovi Autoriteta, samostalno ili uz pomoć ovlaštenih stručnjaka ministarstva nadležnog za unutarnje poslove - Odeljenja privredni kriminal mogu provesti nenajavljenu pretragu iz stavka 1. ovoga člana, o čemu stranku obaveštava, odnosno korisnika prostorija i stvari, na mjestu događaja i u trenutku izvršenja ne najavljene pretrage.

3. Prije izvršenja nenajavljene pretrage iz stavka 2 ovoga člana, ovlaštene osobe Autoriteta dužne su predočiti stranci u postupku ili vlasniku prostorija i stvari službenu legitimaciju i ovlašćenje od Okružnog Suda za sprovođenje istrage.

4. Vlada na predlog Autoriteta sa podzakonskim aktima reguliše oblik i sadržaj legitimacije.

5. Ukoliko u pretrazi učestvuju i druge ovlašćena lica iz stava 2 ovoga člana, stranci u postupku ili vlasniku prostorija iste su dužne pokazati pismeno ovlašćenje Autoritet za sudelovanje u pretrazi.

6. Ovlašćen lica u slučaju nenajavljene pretrage iz stava 2 ovoga člana mogu:

6.1. da izvrši kontrolu svih poslovnih prostorija, skladišnih magacina i transportnih sredstava u sedište preduzeća protiv koje se vodi postupak, kao i na svaku adresu u kome deluje, radi, privređuje to preduzeće;

6.2. da pregleda poslovne knjige i drugu dokumentaciju koja se odnosi na poslovanje preduzetnika,;

6.3. da mogu oduzeti i/ili napraviti fotokopije poslovnih knjiga i druge dokumentacije ili izvoda iz poslovnih knjiga, u elektroničkom ili drugom obliku;

6.4. da mogu oduzeti i potrebnu dokumentaciju i zadržati je koliko je potrebno za izradili fotokopiju te dokumentacije, ukoliko iz tehničkih razloga nije bilo moguće tokom pretrage napraviti fotokopije potrebne dokumentacije, o čemu je ovlašćeno lice dužna sačiniti službeni zapisnik;

6.5. da zapečate prostoriju i/ili poslovnu knjigu ili dokumentaciju za vrijeme pretrage i naznačiti mere izvršenje kontrolom neophodnom za sprovođenje kontrole;

6.6. da zatraži od vlasnika, ovlašćene osobe ili radnika preduzeća usmeno izjavu o činjenicama ili dokumentima koji se odnose na cilj i predmet pretrage, te dobivene izjave evidentirati ih;

6.7. da zatraži od vlasnika, ili ovlašćenog lica preduzeća ili radnika poduzetnika da dostave pismene izjave o činjenicama ili dokumentima koji se odnose na cilj i predmet kontrole, te odrediti rok u kojem je potrebno dostaviti te komentare;

6.8. obavljati i druge mere i radnje potrebne za postizanje cilja kontrole.

7. U slučaju privremenog oduzimanja predmeta, poslovnih knjiga i drugih dokumenata tokom nenajavljene kontrole iz stavu 2 ovoga člana, Autoritet za ovo će da sastavi službenu zabelešku-izveštaj u kome će posebno da naznači mesto pronalaženja stvari, one koje su privremeno oduzete koa i njihov opis.

8. Ovlašćeno lice Autoriteta bez zakašnjenja dužan je stranci u postupku ili vlasniku stvari dati potvrdu o privremenom oduzimanju stvari i druge dokumentacije.

9. Privremeno oduzete stvari, poslovne knjige i dokumentacija zadržat će se sve do utvrđivanja svih relevantnih činjenica i okolnosti koje te stvari i dokumentacija sadrže, a najduže do dana donošenja odluke kojim se okončava postupak u Autoritet.

Član 40

Vršenje nenajavljene kontrole

Ako proizuće odbije omogućiti ovlašćenim licima pristup poslovnim prostorijama, odnosno ometa pregled u poslovnim knjigama i drugim dokumentima, ili na drugi način otežava sprovođenje nenajavljene kontrole, ovlašćeno lice, uz pomoć radnika ovlašćenih Ministarstvo unutrašnjih poslova čak i protiv volje privrednika za ulazak u poslovne prostorije te izvršiti nadzor i pregled podataka u poslovne knjige i druga dokumenta.

Člana 41

Učešće u nenajavljenoj kontroli

1. Ako postoji sumnja da su poslovne knjige i / ili druge dokumenta koji se odnose na postupke koju se sprovode od strane Autoriteta koje se nalazi u prostorijama preduzeća protiv koje nije započeo postupak, u stanu ili u sličnim lokalima, a koje imaju povezanost sa članovima uprave i kao i zaposlenima u bordu i u samom preduzeću, protiv kojih je pokrenut postupak ili drugih lica tokom nenajavljene kontrola tih prostora je dužni su da obezbede dve (2) odrasle osobe koji će biti prisutni tokom pretresa i kao svedoci.

2. Ne najavljene kontrole iz stava 1. ovoga člana na odgovarajući način primjenjuju se odredbe člana 39,40,42 i 43 ovog zakona.

Član 42

Sprovođenje nenajavljene kontrole Uzimanje dokumentacije u nenajaljenoj kontroli

1. Tokom nenajavljene kontrole, dokumentacija koja se provjerava izuzetak su pisma, obaveštenja i drugih oblika komunikacije između preduzeća koji sprovodi postupak i njihovog ovlašćenog lica koja se smatraju tajna informacije.

2. Autoritet ima pravo vršiti nadzor dokumenata ako proizvede ili njegovo ovlašćeno lice, odbiju pružiti na uvid dokumentaciju pozivajući se na tajne informacije iz stavka 1 ovoga člana.

3. Ukoliko ovlašćeno lice Autoriteta smatra da nije reč o poverljivim informacijama iz stavka 1. ovoga člana, dužan je da taj dokument ili overenu kopiju dokumenta uzeti i staviti u posebnoj kovrtu, u samom preduzeću i njegovog ovlašćenog lica ako je prisutan, da zatvori, označe datum i ovjerene službenim pečatom organa, koja će biti potpisani od svih strana i ovlašćenih lica koji su prisutni.

4. U slučajevima iz stava 2. i 3. ovoga člana, odgovarajući način primjene zakona o upravnom postupku odlučuje o ovom pitanju.

Član 43 **Zapisnik**

1. Nakon sprovedene nenajavljene kontrole prema člana 39 i 41 ovoga zakona, u roku od petnaest (15) dana, ovlašćeno lice sastavlja zapisnik o kontroli..

2. Zapisnik iz stava 1 ovog člana sadrži:

2.1. mesto i datum izrade zapisnika;

2.2. pravne osnovne za sprovođenje ne najavljene kontrole;

2.3. mjesto i vrijeme primjene kontrola bez najavljenja ;

2.4. imena ovlašćenih lica koje su učestvovali u sprovođenje kontrole, prisutne stranke ispitivanju, prisutnih stranaka;

2.5. opis toka i sadržaja svake radnje tokom nenajavljenih kontrola i podataka i datih izjava;

2.6. spisak dokumenata i drugih predmeta koje su korišćene i / ili privremeno oduzete tokom nenajavljene kontrole.

3. Zapisnik iz stava 1. ovog člana treba davati strankama u postupku kao i licima kod kojih je završena nenajavljena kontrola.

4. Stranke u postupku, kao i lice kod kojih je završena nenajavljena kontrola ima ju pravo da iznesu svoje primedbe na izveštaj iz stava 1. ovog člana, u pismenoj formi, u roku od petnaest (15) dana od dana prijema zapisnika.

Član 44

Pravo na pristup dosjeima

1. Stranaka u postupku imaju pravo da ostvare uvid u predmetima po prijemu obaveštenja o utvrđenim činjenicama tokom prethodnog postupka iz člana 45 ovoga zakona.
2. Stranka, o svom trošku, treba osigurati Autoritetu sve potrebne dokumente.
3. Zahtev za pristup iz stavka 1. ovoga člana, dostavlja Autoriteta u pismenoj formi.
4. Autoritet će odrediti datum za pristup predmetima, ali ne kasnije od petnaest (15) dana od dana prijema zahteva, u skladu sa paragrafom 3 ovoga člana.
5. Bez obzira na odredbe stavka 1. i 2. ovoga člana ne mogu se videti, ili prepisati odluke Autoriteta, izveštaji i službene transkripte i audio snimke sastanaka Komisije, interna uputstva i beleške o predmetu, celokupnu korespondenciju, između Autoriteta i drugi institucija za zaštitu konkurencije drugih zemalja i njihovih udruženja, kao i ostalih dokumenti koji se smatraju poslovnom tajnom u skladu sa članom 44 ovog zakona.
6. Podnosilac inicijative nakon uzetog-prijema zaključka da ne postoji javni interes za pokretanje postupka iz člana 35 stava 4. ovoga zakona ili da nema dokaza za pokretanje postupka iz člana 36. stava 5. ovoga zakona, odnosno nakon prijema odluke Autoriteta kojom zaključio da nije ometana konkurencija na tržištu u skladu s odredbama ovoga zakona člana, 54. podstav 1.9, ima pravo pristupa na dokumentima na kojima se osnovan zaključak, odnosno odluka Autoriteta.
7. U ovom slučaju odredbe stava 2, 3. i 4. ovog člana primenuju se i na pravo podnošenja inicijative za pristup dosjeima.
8. Izuzetno od stava 5. ovoga člana, lice iz člana 33 stava 2 i 3 ovog zakona nemaju pravo pristupa dosjeima, dokumentima tokom postupka, ali imaju pravo da pružaju dokaze o prethodnom nalazima činjenice prema članu 45. ovog zakona u kratkom obliku, ako se to zatraži pisanoj formi od Autorite.
9. Protiv zaključka, sa kojim se odbija zahtjev za pristup u datoteke ili na dio datoteke nije dozvoljena žalba ili pokretanje upravnog spora.

Član 45

Obaveštenje o utvrđenim činjenicama u prethodnom postupku

1. Dabi se dala prilika strankama u postupak na osnovu člana 33 stava 2. i 3 za sve relevantne činjenice i okolnosti, Autoritet i prje saslušane rasprave u pisanom obliku, vrši obaveštavanje o prethodnim činjenicama u postupku.
2. Stranaka u postupku imaju pravo da podnesu svoje primjedbe u vidu saopštenja iz stava 1. ovog člana, u pisanom obliku, u roku od mjesec dana nakon prijema obaveštenja.

3. Osim komentara iz stava 2 ovoga člana, stranke u postupku mogu u pisanoj formi izvršiti saslušanje i pozvati i druge svjedoke i da podnesu dodatne dokaze.
4. Primjerak obaveštenja iz stavka 1. ovog člana u kratkom obliku, koji ne sadrži poslovne povjerljivosti Autorite zahtev podnosioca inicijative usmerava stranku koja je ovlašćena i zahtjeva da u roku od me trideset (30) dana od dana prijema obaveštenja u pisanom obliku distavlja svoje komentare Autorite.
5. Obaveštenja iz stavka 1 ovog člana u kratkom obliku, koji ne sadrži poslovne povjerljivosti Autoritet na zahtev osoba koja smatra da postupak, koji je ovlašćen da odlučuje o pravima i interesima njegove strane prelaže stranku koja je ovlašćena i zahteva da u roku od trideset (30) dana od dana prijema obaveštenja, u pisanom obliku daje svoje komentare, Autoritu.
6. Ako nakon prijema obaveštenja iz stavka 1 ovog člana urade analize se je dodatni testovi na njemu, ili na drugi način, pronalazi nove činjenice i dokaze koji jasno utvrđenih promemune stanja, Autoritet može donijeti odluku koja se razlikuje od ranijeg nalaza i obaveštenja iz stavka 1. ovog člana.
7. U ovom slučaju autoritet prije donošenja konačne odluke, stranke u postupku predočava nove obavjštenje koji ističe-navodi sve relevantne činjenice, okolnosti i zaključke.
8. Stranke imaju pravo da i u ovom obaveštjnje da podnesu pisana komentare u roku koje im utvrđuje Autoritet.
9. U skladu sa ovim, Autoritet delovače i na ostale osobe iz stava 4 i 5 ovag člana, koji će im ponuditi nove činjenice, informacije u u kratkog sadržaja formi.
10. Autoritet ne može zasnivati svoju odluku o činjenicama i okolnostima na kojima stranka u postupku nije im bila data mogućnost odbrane.

Neni 46

Preuzimanje obaveza od preduzeća

1. Nakon početka postupka, u skladu sa članom 38 ovoga zakona, a najksnije pred prethodnog obaveštenja o pružanju novih podataka pronađena pre predhodne sednice, u postupku prema odredbama člana 45 ovog zakona, stranka može tokom postupka zahtevati od Autoriteta, da preuzme dužnosti u jednom određenom vremenskim roku, preduzima radnje i mere, kako bi se uklonili negativni efekti radnji i propusti o konkurentnosti na tržištu.
2. Ako se procjenjuje da predložene mere u zavtevu,uslovi i rokovi iz stavka 1. ovog člana su dovoljne kako bi se uklonili negativni efekti i vraćanje odluke zaštitu tržišnog konkurnciji,Autoritet svojom odlukom prihvati će predložene mere, uslove i vremnske rokove koji postaju obvezujući za predlagača.
- 3.Odluka iz stavka 2. ovog člana Autoritet definiše rokovo u kojima podruzeće mora

ispuniti uslove i mere navedene u stavu 2. ovog člana, prisiljavajući proizvođače da pruži dokaz sa kojim utvrdi ispunjavanje uslova i rokovi i određenih mera i radnji i smatra da nema uslova i dokaza da se nastavi postupak za to proizvođače.

4. Autoritet može prihvatiti obaveze za preuzimanje određenih pojedinih radnji iz stavka 1. ovog člana u slučajevima kada se povreda dešava u kratkom vremenskom periodu, suradnja proizvođača u postupku i predlog mera i uslovi u prvih šest (6) meseci za nastavak postupka, pogotovo ako postupak koji se sprovodi za na više stranake odjednom-istovremeno, i u drugim slučajevima, ako se smatra da prihvatanje za preuzimanje mjera i uslova iz stavka 1. ovoga člana, da je ponovno uspostavljanje ponovne poslovne konkurencije na merodavnom tržištu, bez produženja vremena o spovođenju postupka.

5. Svrha prihvatanja obaveze za preuzimanje određenih mjera i uslova iz stava 1. ovog člana, organ će objaviti na njegov web stranica Interneta uz kratki opisi predmeta i o ispunjenju uslova i i mera, zajedno sa pozivom svim zainteresovanim strankama da dostave pismene primedbe, stavove i mišljenja u roku od petnaest (15) dana od dana objavljivanja.

6. Bez obzira na odredbe stava 3 ovog člana Autoritet može ponovno pokrenuti postupak protiv proizvođača iz stavka 2. u slučaju:

6.1. kad odluka Autoriteta je doneta na osnovu netočne informacije ili neistinite od stranke, i /ili

6.2. kad su značajno došlo do promene okolnosti u kojem je Autoritet osnovan- za donošenje svojoj odluku.

7. Ako se tokom nadzora nad primenom mera i uslovi iz stavka 1. ovog članka, Autorite utvrdi da proizvođače nije u skladu sa utvrđenim merama, uslova i rokovi iz stava 3 ovoga člana, takve mere smatraće se kršenjem ovog zakona, a to će se zaključiti s posebnom odlukom kojom se izriče mera kazne u skladu sa odredbama ovog zakona.

Član 47

Rasprava o saslušanju

1. U proceduri konstatovanja neurednosti konkurencije, koju odvija Autoritet, može se održati seansa saslušanja, iz koje se može isključiti javnost, s ciljem čuvanja poslovnih tajni.

2. Autoritet na raspravu saslušanja može da pozove u smislu svedoka i podnosioca inicijative iz člana 34 ovoga zakona, ako je za ovo podnio pismeni zahtev.

3. Ako se nijedan od pozvanih stranaka, odnosno njihove ovlašćenih lica nisu došli na prvoj raspravi, Autoritet može odložiti i zakazati novo raspravu.

4. Ako bilo koja stranka u postupku, odnosno njihove ovlašćene osobe koje nisu došli u narednoj raspravu, prema odredbama stava 3 ovog člana, Autoritet neće odrediti drugu

raspravu , već će precizirati u raspravi sa prisutnim strankama, u postupak da se utvrdi na osnovu raspoloživih podataka i dokumentacije.

Član 48 **Privremene mere**

1. Autoritet u hitnim slučajevima pokreće postupak protiv određenog preduzeća i donosi odluku o privremenim merama, kada postoji opasnost ne popravne poremećaje na tržište konkurencije, posebno u slučajevima kada određeni postupci izazivaju neurednosti u konkurenciji, u skladu sa ovim zakonom.

2. Autoritet zahtijeva od preduzeća da zaustavi akciju na osnovu odluke o privremenoj meri iz stava 1. ovog člana, zahteva od preduzeća zaustavljanje delovanja, ispunjavanje posebnih uslova ili druge mere potrebne za uklanjanje štetnih posledica o ometanju konkurencije

3. Ova mera ne može biti duža od šest (6) meseci, odnosno obaveštenje o preduzetim merama, administrativnim kaznama može se izreći u skladu sa odredbama ovog zakona, u slučaju ne delovanja, prema odluci o privremenoj meri.

4. Nezavisno od stava 2 ovoga člana, trajanje privremene mere može se produžiti ako Autoritet utvrdi da je to potrebno.

5. Protiv ove Odluke o privremenoj meri iz stavka 1. Ovog člana nije dozvoljena žalba, ali stranka, sa tužbom može pokrenuti upravni administrativni spor pred Nadležnom Sudom Kosova.

Član 49 **Postupak pronalazjenja uslova za izricanje kaznene mere**

1. Komisija utvrđuje da je stranka u postupku je poremetila konkurenciju na tržište ili krši odredbe ovoga zakona, Autoritet dostavlja stranke obaveštenje o utvrđenom stvarnom stvarnom stanje u slučaju specifične sadržaje i informaciju i odluku Komisije, o preduzetim merama u skladu sa nalazimima činjeničnog stanja.

2. Autoritet zajedno sa obaveštenjem iz stava 1. ovoga člana, stranku će dostaviti i poziv za rasprave u kojem će se dati mogućnost i pružiti mu zaštitu, odnosno dostaviti dokaza da se utvrdi postojanje uslova za izricanje kaznenih mera, kao i utvrđivanje olakšavajućih i otežavajućih okolnosti kao kriterij za utvrđivanje nivoa kaznene mere navedene u odredbama ovoga zakona.

3. Po završetku sudske rasprave iz stava 2. ovog člana, Komisija shodno svojim ovlašćenjima iz stava 28 ovog zakona, odlučuje o uslovima za izricanje kaznene mere, odlučuje o njenoj visini kao i uslovima izvršenja te predviđene mere.

4. Autoritet u skladu sa odlukama Komisije, koja sje utvrdio poremećenost konkurencije i koji se utvrđuje postojanje uslova za izricanje i kaznene mere i njegovu visinu, zaključuje postupak sa donetom konačnom odlukom.

Član 50 **Poslovna tajna**

1. poslovnom tajnom se smatraju informacije koje imaju aktuelno vrednost, ili potencijalno, za tržište, kao i otkrivanje, ili korišćenje kojih može rezultirati na ekonomsku prednost za druga preduzeća.

1.1. poslovnom tajnom iz stava 1. ovog člana smatra se:

1.1.1. ono što je utvrđeno poslovnom tajnom zakonom, ili pravilnikom;

1.1.2. ono što je preduzeće naglasilo poslovnom tajnom, pod uslovom da je Autoritet isto primio;

1.1.3. celokupna korespondencija između Autoriteta i drugih institucija, i organa, za zaštitu konkurencije drugih država, i njihovih udruženja.

2. Članovi komisije i zvaničnici Autoriteta, su obavezni da čuvaju poslovnu tajnu. Obaveza za čuvanje poslovne tajne traje pet (5) godina, nakon završetka rada u Autoritetu.

3. U proceni informacija koje predstavljaju poslovnu tajnu, Autoritetu uzima u obzir:

3.1. posedovanje informacija za one van preduzeća o kojoj je riječ;

3.2. mere koje preduzima preduzeće da zaštiti tajnosti iz informativne tehnologije, naročito, klauzulu o zabrani nekonkurentnosti ili sprečavanju ili zaustavljanju objavljivanja informacija sadržanih u ugovorima o radu i tome slično;

3.3. vrednost informacije o preduzeću i one od svoje konkurenata.

4. U smislu odredaba ovoga zakona, u principu, poslovnom tajnom se ne smatraju:

4.1. informacije koje su dostupne javnosti, uključujući i one koje se mogu uzeti, po pravilu od strane specijaliziranih ustanova i usluga, kao i informacije koje su javne od poznatih stručnjaka;

4.2. godišnji finansijski izvještaj i statistički izveštaji, odnosno podatke o opštim prihodima koji se ne smatraju komercijalne tajne koja se objavljuju u godišnjim finansijskim izveštajima, ili su dostupni na bilo koji drugi način, i

4.3. podatke i dokumentaciju na kojima zasniva odluka Autoriteta.

6. Nezavisno od stava 1. i 2 ovog člana, i u skladu s odredbama člana 34 stava 5 ovog zakona, ukoliko preduzeće dostavi dokumente i informacije Autoritet koje sadrži komercijalne tajne, a ako se ne dostavi kopiju pisma i / ili dokument, koji ne sadrži poslovne tajne, čak i nakon ponovljenih zahtjeva, Autoritet će zaključiti da taj dokument i / ili poslovni dokument ne sadrži poslovnu tajnu.

Član 51 **Čuvanje dosijea i dokumentacije**

Dopise i dokumente koje Autoritet uzima od strane preduzeća, tokom vođenja postupka ili koje Autoritet prikuplja i obrađuje za vođenje tog postupka, će biti čuvane u dosjeima organa, u skladu sa zakonom i propisima za čuvanje arhivskog materijala.

Član 52 **Izuzete iz postupka ovlašćenih lica**

1. Ovlašćeno lice za obavljanje postupaka u organu, će neizostavno biti isključen iz sprovođenja postupka ako je:

1.1. stranka, svedok ili pravni stručnjak za taj predmet;

1.2. sa strankom, ovlašćenim predstavnikom stranke, srodnik u vertikalnoj liniji do bilo kog stepena, a po pobočnoj liniji do četvrtog stepena srodstva, supružnici venčani ili ne venčani pa čak i u onim slučajevima kada je brak u potpunosti poništen;

1.3. sa strankom ,predstavnikom ili ovlašćenon osobom stranke, u odnosu usvajanja , usvojilac i usvojenik , staratelj , štichenik ili vanbračno žive.

2. Zahtev za izuzete iz stava 1 ovog člana može predneti i stranka u postupku sa kojim upravlja Autoritet. Zahtev mora biti podnesen u pisanoj formi.

3. Odredbe ovog člana važe i za članove Komisije.

4. O zahtevu za izuzete iz ovog člana odlučuje Komisija.

Član 53 **Rokovi za donošenje odluke**

1. Odluku o konstataciji o zabranjenom sporazumu iz člana 4. i odluku o osnivanju zloupotrebu dominantnog položaja po članu 12 ovog zakona, Autoritet u roku od šesdeset (60) dana od dana potvrđenja svih relevantnih činjenica za donošenje odluke, odnosno najkasnije u roku od šesdeset (60) od dana, od završetka glavne rasprave u postupku izriče mere administrativnog kažnjavanja.

2. Odluku za procenu koncentracije iz člana 20 paragrafa 7 ovog zakona, Autoritet mora da donese u roku od šesdeset (60) dana od dana donošenja zaključka za početak postupka u skladu sa ovim zakonom.
3. Odluka prekidu- obustavi sprovođenje sporazuma iz članka 5,6 i 7 ovog zakona, kao i odluka o primeni odluke o koncentraciji u članku 21 stava 3 ovoga zakona, Autoritet donosi u vremensokm period od četiri (4) meseca od dana kada su sve relevantne činjenice utvrđene, odnosno u roku od (šesdeset (60) dana od dana završetka glavnog pretresa.
4. Odluku o ukidanju sprovođenja koncentracije iz člana 21 stava 1. i 2 ovog zakona, odnosno odluke o primeni mera nakon nezakonite koncentracije iz člana 22. stava 1. ovoga zakona, Autoritet donosi u roku od šesdeset (60) diteve od dana kada su sve relevantne činjenice utvrđene, odnosno od dana završetka glavne sednici.
5. Odluku o preuzmanju obveza preduzeča prema članu 45 stav 3 zakona i odluku sa kojom je je utvrđujeno da preduzeče ne sprovodi mere u koje su predviđene, uslova i rokova iz odredbi člana 46 stav 7 ovoga zakona, Autoritet donosi odluku u roku od šesdeset (60) dana od dana kada su konstastovane sve relevantne činjenice
6. Bez obzira od stava 2 ovoga člana, organ može nastaviti rok za donošenju odluku za procenu koncentracije iz članku 20 stav 8 ovog zakona za period od šesdeset (60) dana i u slučajevima kada se procenjuje da se utvrdi stvarno stanje i procenivanje dokaza je potrebno učiniti dodatne ekspertize ili analize, za koje su obveznida obaveste stranke u postupka, pre isteka roka.
7. Autoritet u posebnim slučajevima može da produži rok za donošenje odluke i još šesdeset (60) dana.

Član 54 **Akti autoriteta**

1. U smislu člana 28 ovoga zakona,Autoritet donosi posebne odluke s kojima:
 - 1.1. vrši vrocene sporazuma sa malim vrednosti u smislu odredbe člana 8. stavak 3 ovog zakona;
 - 1.2. Kkonstatuje zloupotrabu dominantnog položaja nalaza, određuje mjere u smislu odredaba člana 12 ovoga zakona i izriče administrativne kaznene mere za utvrđivanje kršenje ovog člana.
 - 1.3. procenjuje i određuje mere koncentracija u smislu odredbi iz člana 20. ovog zakona;
 - 1.4. posebnom odlukom poništava odluku organa iz odredbe člana 21 stav 1. i 2 ovoga zakona i izriče administrativne mere, koje su određene za kršenja ovog člana;

- 1.5. posebnom odlukom organ primenjuje odluku i određuje meru u skladu sa članom 21 stav 3 ovog zakona;
 - 1.6. propisuje posebne mere za ponovno uspostavljanje konkurencije na tržištu koncentracija zabranjene prema članu 22 ovog zakona i donosi kaznene mere kojima je utvrđeno kršenje ovog člana;
 - 1.7. određuje privremene mere u skladu sa članom 48 ovog zakona, ako preduzeće ne pridržava mere nametnutih uslova, u smislu člana 46 stava 7 ovoga zakona;
 - 1.8. odlučuje o kaznenim merama u skladu sa ovim zakonom;
 - 1.9. odlučuje da nije došlo do poremećenosti tržištu konkurencije u smislu odredaba ovoga zakona
2. Prema članku 28 ovog zakona, Autoritet donosi zaključke koja:
- 2.1. pokreće postupak u skladu s odredbama člana 36 ovoga zakona;
 - 2.2. zahteva od Okružnog suda Kosova, izdavanje naloga za sprovođenje nenajavljene kontrole poslovnog prostora, otvorenih skladišta i transportiranih sredstava, dokumenata, ličnih podataka i stvari koje su tamo, kao i označavanje plombiranje privremeno oduzetih predmeta i sredstava iz člana 39 stava 1 i člana 41 ovoga zakona.
- 2.3. Određuje nedostatak uslova za početak postupka iz člana 35 ovoga zakona.

Član 55

Slanje i objavljivanja odluka i drugih akata autoriteta

1. Odluka Autoriteta šalju se strankama u postupka najkasnije u roku od trideset (30) dana od dana donošenja odluku u smislu člana 53 ovog zakona, a ako je postupak započeto na osnovu podnošenja inicijative, u isto vreme, odluka se šalje podnosiocu inicijative.
2. Ako odluka Autoriteta, sadrži informacije koje se smatraju poslovnom tajnom u smislu člana 50 ovoga zakona, svaku stranku, i podnositelj inicijativa bit će predata odluka sa obrzloženjem koja ne sadrži poslovne tajne.
3. Donošenje odluke o organu iz člana 54. podstav 1.1. do 1.7. ovoga zakona bit će objavljeno u Službenom listu Republike Kosovo.
4. Odluka iz stava 1 ovog člana i odluka Nadležnog Suda, u slučaju podnošenja žalbe protiv odluke kao i drugi akti organa objavljuje se u web-sajtu stranici organa za zaštitu konkurencije.

5. Podaci koji se smatraju komercijalnom tajnom u skladu sa odredbama člana 50 ovoga zakona bit će izuzeti od objavljivanja iz stava 3 ovog člana.

GLAVLA IX KAZNENE ODREDBE

Član 56

Kaznene mere za teže povrede pravila tržišne konkurencije

1. Kaznena mera u iznosu do deset (10%) posto ukupnih prihoda koje je preduzeće ostvarilo u poslednjoj godini za koju je sastavljen finansijski izveštaj, izriče se preduzeću ako:

1.1. zaključi zabranjeni sporazum ili na drugi način učestvuje u sporazum u kojoj je poremećena konkurencija, na način koji je propisan u odredbi člana 4 ovog zakona;

1.2. zloupotrebljava vladajući položaj na način propisan u odredbi člana 11 ovog zakona;

1.3. učestvuje u sprovođenju zabranjeno koncentracije preduzeća, na način propisan u članu 14 ovoga zakona;

1.4. ne postupi u skladu sa odlukom nadležnog organa sa kojom se utvrđuju mere za ponovnu uspostavljanje konkurencije ili se utvrđuju privremene mere prema članu 54 stav 1, podstavovi 1.1. do 1.7. ovog zakona.

Član 57

Kaznene mere za lakše povrede pravila tržišne konkurencije

1. Sa kaznenim merama u iznosu do dva posto (2%) ukupnih prihoda koja je preduzeće ostvarila u poslednjoj godini za koju je finansijski izveštaj završen, sankcioniše se preduzeće-stranka u postupku koja je:

1.1. ako ne dostavi Autoritetu zahtev za cilj koncentracije u skladu sa članom 22, podstav 1, podstava 1.2. ovog zakona;

1.2. ako Autoritet dostavi lažne podatke ili lažne ocenu koncentracije postupka članak 18. ovog zakona;

1.3. ako on ne postupi na zahtjev Autoriteta člana 38 stav 1. i 3. ovog zakona;

1.4. Ako sprečava izvršenja naloga Okružnog suda prema čl. 39. do 43. ovog zakona.

Član 58

Kaznene mere i ostalih povreda pravila tržišne konkurencije

Kaznene mere od hiljadu (1.000) do tri hiljade (3.000) evra, izriču se preduzeću koje nema status stranke u postupku i koje ne postupa po zahtevu Autoriteta prema članu 30. stav 1, podsatav 1.1. i 1.2. i člana 38 stavovi 1 i 3 . ovog zakona.

Član 59

Kriteriji za izricanje kaznene mere

1. Najeci iznos kaznene mere koje se mogu izreći prema ovom zakonu, ni u jednom slučaju ne prelazi iznos od deset (10%) posto od ukupnih prihoda koje je preduzeće ostvarilo u posledne tri (3) godine za koju finansijski izveštaj je završen prema članu 56. ovog zakona.

2. Tokom izricanje kazne mjere Autoritet uzima u obzir sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti po težini kršenja dela u smislu ovog zakona, trajanje povrede i posledice kršenja i drugih preduzeća na tržišta i štetnosti za potrošača. U ovom slučaju koristiti se dvostepena metodologija izračunavanja administrativne kazne mere na ukupnoj masi, na način koji određuje iznos osnovice mase za preduzeće, a zatim odrediti iznos smanjenja ili povećanja u zavisnosti o olakšavajuće ili otežavajuće okolnosti.

3. Osnovni iznos mase izračunava se maksimalno kazne u iznosu od od trideset (30%) posto od prihoda koje je preduzeće realizovalo isključivo od obavljanja poslova na konkretnom tržištu u kojem je utvrđena povreda ovog zakona, koja se množi s brojem godina za koje je kršenje nastalo, a zatim se dodaju ili oduzimaju od iznosa određenog, zaovisno o olakšavajućij ili otežavajućih okolnosti.

4. Olakšavajuće okolnosti iz stavka 2 ovoga člana smatra se:

4.1. obaveštenje preduzeća o početku postupka od strane Autoriteta, odmah dostavlja dokaze o prestanku ilegalnih aktivnosti. Osim u slučaju predaji dokaze o prestanku kartica o nezakonitim radnjima neće se smatrati kao olakšavajuće okolnosti;

4.2. dostavljanje podataka za kršenje ovog zakon zbog nesavesnog poslovanjaa;

4.3. dostavljanje podataka produzeća, i ako je učesnica jedne nezakonitog sporazuma, nije realizovala taj sporazum, odnosno, iako je bilo sporazuma, delovala u skladu s odredbama za zaštitu konkurencije.

4.4. saradnja preduzeća sa organom prevazilazi obaveze preduzeća obaveze za oslobođenje ili smanjenje kaznene upravne meere, na osnovu ovog člana;

5. otežavajući okolnosti iz stavka 2 ovoga člana smatraju se:

- 5.1. nastavak ili ponavljanje nezakonite radnje, isti ili sličan, u suprotnosti s odredbama ovog zakona, čak i nakon dostavljanja odluke od strane organa s kojim se utvrđuje da je takva mera poremtila konkurentnost preduzeća na tržištu. U ovom slučaju, osnovni iznos kaznene mjere povećava se do 100% za svaki identificirani slučaju koji se ponovljaju kršenja odredbi ovog zakona;
- 5.2. odbijanje preduzeća da sarađuju s Autoritetom, ili ometa organa u toku postupka;
- 5.3. preuzimanje uloge inicijatora i podstrekača preduzeća za kršenje ovog zakona, odnosno sve radnje koje preduzeće poduzimaju kako bi se osiguralo učešće drugih preduzeća u kršenje ovog zakona.
6. Autoritet može povećati iznos kaznenih mera, ako je to potrebno, uz oduzimanje imovine koju je preduzeće stekla u suprotnosti sa odredbama ovog zakona, pod uslovom da ovu pogodnost može izračunati.
7. Bez obzira na odredbe stavka 4. ovoga člana, organ može smanjiti visinu kaznene administrativnih mera, pored toga, preduzeće koja je prekršila odredbe ovog zakona i nalazi se u teškoj finansijskoj situaciji, ako je ona predala Autoritetu relevantne dokaze, da je nametanje meraodavnih organa propisanih ovom zakonom zakona će oštetiti ekonomsku održivost, tako mu naplatiti, te će dovesti do potpunog gubitka vrednosti svoje imovine.
8. Autoritet može izreći preduzeću simboličnu kaznu meru u slučaju iz stava 7. ovoga člana, kao i u drugim slučajevima u kojima je zaključeno da poremećaja u konkurenciji nije osjetljiv, odnosno, nema negativnih efekata na tržištu.
9. Opravdanje za takvu odluku Autoritetu moraju objasniti na poseban način.
10. Autoritet utvrđuje kriterije za izricanje kaznene mera iz stava 2 do 8 ovoga člana u skladu sa zahtevima koji proizlaze iz primene pravila konkurencije od strane Evropske unije, u skladu sa članom 72. ovoga zakona.

Član 60

Oslobađanje ili smanjenje kaznene mere

1. U cilju otkrivanja najtežih kršenja ovoga zakona, Autoritet može osloboditi od kaznene upravne mere koji zabranjuje učesnika u horizontalne sporazume- karteke da prvi izveštava o karteljama organa i pruža informacije, činjenice i dokaze koji omogućuje pokretanje postupka, ili prvi učesnika o kartici i nudi organa dokaz kako bi se omogućilo određivanje kršenje ovog zakona, u slučajevima kada organ već je pokrenulo postupak, ali nije bilo dovoljno dokaza za njegov završetak, ili potvrda kartica..
2. Izdanje od kaznene mere iz stavka 1. ovoga članka ne može primeniti na preduzeće koja je bila inicijator ili stvaranje poticajne kartica.

3. Kaznene mjere, manjeg iznosa, koju Autoritet izriče onim učesnicima kartelja koji ne ispunjavaju uslove za oslobađenje od mera administrativne kazne iz stavka 1. ovoga člana, ali organ je pružio vredne dodatne dokaze koji, u prilogu dokaz da je organ već dokazala u postupku bili su važnih za okončanje za do određivanje kartela.

4. Vlada na predlog Autoriteta sa podzakonskim aktim određuje kriterije za oslobađenja iz kazne ili smanjenja kazne iz stavka 1 i 2 ovoga članka u skladu sa zahtevima, kriterijumima koji proizlaze iz primene pravila konkurencije od strane Evropske unije, u skladu s odredbama člana 70. ovog zakona.

5. Izricanje kaznene mere iz ovoga Zakona, nije krivično odgovoran za osobe koje im je izrečeno mera u skladu s odredbama ovog zakon.

GLAVA X

SARADNJA SA DRUGIM ORGANIMA I SUDSKA ZAŠTITA

Član 61

Saradnja autotiteta sa sudskim i drugim organima

1. Autoritet je dužna da saraduje sa nadležnim sudskim organima, i ostalim organima za pitanja koji se bave ometanjem trgovinske e konkurencije na teritoriji Republike Kosovo.

2. Na osnovu pisanog zahteva Autoriteta, Ministarstvo unutrašnjih poslova je dužno da osigura pomoć tokom jedne nenajavljene inspekcije ili oduzimanja predmeta i dokumentacije u skladu sa člancima od 39 do 43 ovog zakona.

3. Na zahtev Autoritetu, na osnovu člana 38 ovog zakona, svi organi državne uprave i lokalni organi, pravna lica, dužni su da Autoritetu predaju sve potrebne informacije i dokumente, uključujući evidenciju i dokumente koji sadrže poslovne tajne, dok je Autoritet sa takvim informacijama i dokumentacijom obavezan da deluje u skladu s odredbama člana 50 ovoga zakona.

Član 62

Sudska zaštita

1. Protiv odluke Autoriteta, sa kojim se konstatuje kršenja ovog zakona i izreče se kazna mere ka i odlukom kojom se prekida postupk zbog prethodnog pitanja, nije dopuštena žalba, ali stranka u roku od trideset (30) dana, tužbom može se pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom Kosova.

2. Protiv zaključka Autoriteta tokom sprovođenja postupka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti tužbom upravni spor pred nadležnim sudom Kosova.

3. Bez obzira na paragraf 2 ovoga člana, protiv zaključka kojim počinje postupak u skladu člana 36. ovog zakona, kojim Autoritet odlučuje početi sa zakonom o administrativnoj proceduri, putem kojeg Autoritet odlučuje da započne postupak protiv dva ili više samostalnih preduzeća u slučajevima gde su njihova prava i / ili obaveze zasnovane na istim ili sličnim činjenicama i zasnovane na istim zakonskim osnovama, zaključak koji odbija pristup spisima ili delu dokumentacije u skladu sa članom 44. ovog zakona, kao i zaključak kojim Autoritet takođe spaja više novih materijala vezanih za realizaciju koncentracija koje Autoritet predaje istom preduzeću tokom započetog postupka za ocenu koncentracije u jednom postupku u skladu sa članom 19. stav 7. ovog zakona, nije dopuštena žalba, niti može biti pokrenut upravni spor na nadležnom sudu Kosova.

4. Za pokretanje upravnog spora ne zaustavlja sprovođenje odluke.

5. Tužbu protiv odluke Autoritetu, kojem je utvrđeno povreda ovog zakona i izrečena kaznena mera iz stava 1. ovoga člana, može priložiti nezadovoljena stranka u postupku, dok tužba, protiv odluke Autoritetu kojem nije dokazano da nije došlo do poremećenosti konkurencije na tržištu u smislu odredaba ovoga zakona, može podnijeti podnosilac inicijative, odnosno, osoba na koju zaključak Autoritetu je data isto pravo delovanja, kao i podnosiocu inicijative člana 34. stav 3. i 4 ovoga zakona..

GLAVA XI IZVRŠENJE KAZNENIH MERA I ZASTARELOST

Član 63

Postupak izvršenja kaznenih mera

1. U odluci Autoriteta kojom je izrečena kaznena mera za kršenje odredbi ovog zakona odredit će se rok i način plaćanja kazne iz izrečene mere.

2. Kaznene mere koje su izrečene od strane Autoritet, plaćaju se stupanjem na snagu odluke, osim ako nije žalba podnesena, odnosno, do konačne odluke suda, računajući iznos kaznene mjere i trenutne zakonske kamate od dana kada stranci se predaje, odluka Autoriteta pa sve do dana plaćanja.

3. Autoritet na osnovu kriterija iz člana 59 ovoga zakona, može da mu omogućava da plati izrečenu meru u ratama.

4. Ako preduzeće u datom roku nije platio kaznenu izrečenu mjeru organa uprave, Autoritet će obavijestiti Poresku upravu Kosova, u području u kojem žive, odnosno sedišta osuđenika da plati administrativne kazne u celininu i na prinudan način prema odredama za plaćanje poreza poreske uprave. Kaznene mere koje se sprovode-naplaćuju

na zavtev Autoriteta plačaju prisilno odstrane Direktora Poreske Uprave, idu direktno u kasi državnog Buđeta.

Član 64 **Zastarelost**

1. Komisija ne može pokrenuti postupak i izreći kazne mere nakon isteka pet (5) godina od dana početka povreda prema ovom zakonu.
2. U slučaju nastavka kršenja ili ponovljenje ovoga zakona, vreme zastarelosti izračunava od je prestalo kršenje zakona.
3. Zastarelost iz stava 1 ovog člana završava svako dalje delovanje organa, koji se obvezuju da će uspostaviti komisiju za kršenje ovog zakona i izricanje kaznene mere
4. Postupak za koji je Autoritet nadležan se sprovodi protiv više preduzeća ili grupa preduzeća, prekid zastarelosti započinje na dan kada se bilo kojem od preduzeća, koje ima status stranke u postupku, preda obaveštenje, za bilo kakvu akciju, od strane Autoriteta.
5. Nakon svakog prestanka zastarelosti, ponovo počinje da teče rok da teče, ali postupak u svakom slučaju ne može se voditi nakon proisteka dvostrukog vremenskog perioda koji je predviđen na osnovu iz stava 1. ovoga člana.

Član 65 **Zastarelost izvršenja kaznenih mera**

1. Kaznene mere izrečene za povrede odredbi ovog zakona ne može se izvršiti ako je datum odluke vlasti i / ili pravosnožnom sudske odluke donosi u roku od pet (5) godina.
2. Zastarelost počinje da teče od dana kada je preduzeće primilo redovnim putem konačnu odluku suda, ili od dana prijema pravosnažne odluke od strane Autoriteta, ako ta stranka nije uložila žalbu na tu odluku.
3. Zastarelost iz stavka 1 ovoga člana prekida nadležni organ bilo koje radnje poduzete radi za izvršenje kaznene mere. Nakon svakog prekida zastarelosti, ona počinje teći iznova, ali postupak izvršenja kaznene mere ne mogu se izvršiti nakon prelaska dvostrukog pređenog vremesnkog perioda iz stavka 1. ovog članka
4. Izuzetno, u slučajevima kada organ odobrava plaćanje kaznene mera u ratama, zastarelost počinje da teče od dana kada je preduzeće je platilo dugovanje postupno.

GLAVA XII PRELAZNE ODREDBE

Član 66

Sprovođenje ovog zakona mora da bude u skladu sa Direktivama Evropske unije o konkurenciji

Neni 67

1. Autoritet predlaže podzakonska akta, dok Vlada donosi takve akte u roku od 6. meseci, od dana stupanje na snazi ovog zakona

2. Organ, najkasnije u roku od šest (6) meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, dužne su da usklade-harmonizuju statut i druge opšte akte organa s odredbama ovoga Zakona

Član 68

Mandat članova komisije za zaštitu konkurencije

Članovi Komisije za zaštitu tržišne konkurencije imenovani pre stupanja na snagu ovog zakona, nastaviti će da rade do isteka vremena na koje su imenovani.

Član 69

Odredbe ukidanja

Nakon stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakona o konkurenciji br.2004/36 i sve podzakonske akte koji su u suprotnosti sa ovim Zakonom.

Član 70

Stupanje na Snagu

Ovaj zakon stupa na snagu petnaest (15) dana od dana objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo.

**Zakon br. 03 L- 229
7. oktobar 2010.godine**

Član Predsedništva Skupštine

Xhavit HALITI